

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1652. usque ad annum 1662

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1779

VD18 90119185

§. 3. Censura Facultatis Theologicæ Parisinæ in Apologiam Casistarum
lata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67372](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67372)

& obsequioso silentio recipiamus, quin Sæc. XVII.
 eidem per fidem internam adhærea- A. C. 1657.
 mus. Verum Catholici vana hæc ef-
 fugia validissimis refellebant argumen-
 tis, demonstrantes, quod si quis so-
 lus esset iudex, an id quod ipsi ap-
 paret evidens, sit vere tale, omnibus
 hæresibus janua aperiretur, cum qui-
 vis hæreticus dicere posset, suam do-
 ctrinam esse sibi evidenter demonstra-
 tam, seque solum ex proprio rationis
 lumine esse iudicem, an sua evidentia
 sit vere talis, vel tantum apparens,
 proin quilibet suo innixus iudicio di-
 cere posset, se non esse obstrictum au-
 dire vocem Ecclesiæ, omnesque Ec-
 clesiæ decisiones, Synodosque etiam
 Oecumenicas eludere posset, dicendo,
 quod, eas non fuisse liberas, nec Oe-
 cumenicas, nec S. literis innixas, sibi
 evidens sit, ac solus ipse de sua eviden-
 tia iudex esse valeat.

§. III.

*Censura Facultatis Theologicæ Pari-
 sensis in Apologiam Casista-
 rum lata.*

Jam anno superiori memoravimus, *Argentre*
 quanto Zelo Franciæ Parochi per- Coll. Jud.
 niciosas, laxasque quorumdam, uti t. 3. p. 75.
 vocant, Casistarum doctrinas morales

Dd 4

eli-

Sæc. XVII. eliminare sategerint: non deerant te
 A. C. 1657. men, qui suas opiniones vindicatur,
 se nonnisi a Jansenistis vexari, ac ce-
 lumniis appeti quererentur: Eapropter
 hoc anno Parisiis in vulgus sparsit
 quemdam libellum sub hoc titulo: *Co-
 sistorum Apologia contra Jansenistarum
 calumnias, in qua Lector Christianæ mo-
 ralis Doctrinæ veritates adeo perspicue ex-
 plicatas, & solide probatas reperit, ut
 inde facile cognoscat, Jansenistarum pro-
 cipia nisi veritatis speciem præseferant,
 reipsa autem ad quævis peccatorum genera
 & maximas luxitates, in quas ipsi
 severe invehuntur, inducere. Authorem
 dam Theologo, & Juris Canonici Pro-
 fessore, geminus autem hujus Apolo-
 gæ Author erat P. Pirot Jesuita. Cum
 tem hic idem liber die decima quinta
 Januarii per Dionysium Guyard Synodum
 cum apud Sorbonæ Collegium in con-
 mitiis generalibus ad Sacram Facultatem
 Theologicam delatus fuisset, con-
 festim nonnulli seligebantur Doctores
 qui hunc librum diligenter discuterent
 & de eo referrent. His igitur post
 rias inter se collationes auditis, Facultas
 re accurate discussa sequentes pro-
 positiones inde excerptas censuris
 tandas decrevit.*

I. „Famulus, si a quodam Jansenista
 „cui est ab obsequio, ad grave peccatum

„contra fidem vel ad credendas propo-
 „sitiones damnatas inducitur, vel a Sæc. XVII.
 „præscripta confessione, aut Missa in A. C. 1657.
 „diebus festis impeditur, absolvi potest,
 „si eum peccati sui pœnitet, & Janse-
 „nistarum hæresin detestatur, & alium
 „Herum invenire nequit. Ast Theo-
 „logi Catholici docent, quod illi, qui in
 „Jansenistarum consortio sponte perma-
 „nent cum periculo perversionis, sint
 „in statu peccati gravis, & absolvi ne-
 „queant, si periculum animadvertunt,
 „si tamen illud eluctari, omni modo
 „nituntur, & eorum doctrinam dete-
 „stantur, illis absolutionem non dene-
 „garem.,,

*Censura: Hæc propositio, quatenus
 in ea prætendit author esse licitum famulo
 manere in occasione proxima, & periculo
 adhærendi damnatis hæreticorum opinionioni-
 bus & dogmatibus, prætextu contritionis
 de præcedenti delicto, detestationis hæreseos,
 & magnæ necessitatis ob defectum alterius
 conditionis seu famulitii, eique in illo statu
 absolutionem non vult esse denegandam, falsa
 est, scandalosa, & inducit in manifestum
 periculum subversionis & naufragii in fide.*

II. „Qui sic affectus est, ut nolit
 „rem Sacram æquiparare cum tempo-
 „rali, aut temporalem fieri pretium rei
 „Sacræ, respondeo, quod talis non
 „committat simoniam contra jus divi-
 „num,

D d 5

Sæc. XVII. „num, si rem Sacram donat in recogni-
 A. C. 1657. „tionem beneficii temporalis, quod re-
 „cepit: imo dispositio habitualis suffi-
 „cit, ne Simoniam incurrat, qui au-
 „tem nec actu nec habitu unquam ta-
 „lem dispositionem habuit, & pecunias
 „pro re Sacra dat, ita ut unum & al-
 „terum sit æqualis valoris, talis com-
 „mittit simoniam contra Jus Divinum,
 „etsi actu non cogitet, an res sacra
 „habeat rationem mercis, & aurum
 „rationem pretii. „

*Censura: Hæc propositio, qua talis
 Author, eum, qui sic affectus est actu vel
 habitu, ut nollet unquam æquare rem spi-
 ritualem rei temporali, aut credere, res
 temporalem posse esse pretium rei spiritualis
 non commissurum Simoniam contra jus Di-
 vinum, dando (ut author loquitur) rem
 Sacram in recognitionem beneficii
 temporalis, falsa est, temeraria, Scanda-
 lalosa, & viam aperit omni Simonie con-
 tra Jus Divinum.*

III. „P. Escobar dicit, Simoniam
 „non committi, si duo Religiosi mutuo
 „ita paciscuntur, da mihi tuum suffra-
 „gium ad Provincialatum, & ego dabo
 „tibi meum pro Prioratu: si hæc offe-
 „cia non sunt beneficia: nec etiam
 „committitur simonia in hoc pacto,
 „quia rerum spiritualium commutatio
 „est duntaxat prohibita in beneficiis. „
 Cens.

Censura: *Hæc propositio, falsa est, Sæc. XVII.*
& Juri Canonico contraria. A. C. 1657.

IV. „Plures Theologi aliter judi-
 „cant de honore, ac de bonis, tenent
 „enim, quod liceat occidere hominem,
 „qui post inflictam alapam aut verbera
 „fugit, quia honor alio modo recupe-
 „rari nequit.”

Censura: *Hæc propositio, qua, ut
 refert Author, assertitur, licitum esse oc-
 cidere hominem fugientem, postquam inflixit
 alapam, aut percussit baculo, quia non
 potest aliter recuperari honor quam ista via,
 & quam idem Author approbat, falsa est,
 scandalosa, charitati Christianæ & Ju-
 stitiæ contraria, vindictæ ac crudelitati
 viam aperiens.*

V. „Insperhabitis hisce oppositio-
 „nibus, Pontificum tamen Constitutio-
 „nes & Regum nostrorum edicta decla-
 „rarunt, quod ejusmodi census sint just
 „& legitimi, hinc credo, quod etiam
 „promissiones ad solvendum lucrum su-
 „pra capitale justæ sint, quamvis nunc
 „majori contentione, quam ratione
 „condemnentur.”

Censura: *Hæc doctrina, in quantum
 dicit majori cum animositate quam ratione
 condemnari promissiones obligatorias (ver-
 nacula obligationes) ad solvendum lucrum
 supra capitale, falsa est, scandalosa, &
 manifeste usuraria.*

VI.

Sæc. XVII.

A. C. 1657

VI. „Probo, quod ex divertis titulis duo sufficiant pro quolibet, qui pecunias mutuo dat, primo, contractus societatis ad negotiandum, & contractus, quo ad annum emitur census ex hæreditate illius, qui mutuo accipit „

Censura: *Author in hac doctrina non solum inducit ad usuras exercendas, sed etiam eas consulit, fraudesque varias ingerit ad eas palliandas, eumque in firmamentum librorum ab heterodoxis pro tuenda usurarum scriptorum dogmata, scandalose commendat. Et approbat, Et ex Doctoribus Catholicis malas consequentias deducit.*

VII. „Juxta Dicastillum, non est peccatum contra justitiam, sed datur taxat mendacium, si quis falso crimen imputat calumniatori. „

Censura: *Hæc propositio est falsa, scandalosa, Et periculosa.*

Hisce propositionibus ita perstricitur Facultas in suo decreto ex mandato Decani, aliorumque Magistrorum hæc libi junxit: *Ceterum cum liber iste occasione literarum sub incerto amici ad Provinciam nomine, Gallico idiomate missus compositus sit, quemadmodum eadem Facultas prædictas Epistolas non intendit ullatenus approbare, ita nec plures alias ejusdem libri propositiones: Imo pro suo in amicorum salutem Et morum integritatem Zelo*

admonet, ejusmodi esse hoc Apologeticum Sæc. XVII.
opus, ut ejus lectio facile inducat, ad ex- A. C. 1657.
cusandas nimirum excusationes in peccatis,
quæ per ignorantiam culpabilem committun-
tur, ad permanendum non sine peccato in
variis occasionibus peccandi proximis, ad
participandum alienis delictis, ad indulgen-
dum Crapulæ, ad non satisfaciendum se-
cundum mentem & intentionem Ecclesiæ
præcepto de audienda Missa, ad retinenda
injuste & dolose bona proximi, atque ad
alia multa perpetranda peccata, ac proinde
lectionem istius libri periculosam & perni-
ciosam judicat, ac populo Christiano om-
nino prohibendam.

Pariter hic liber ab utroque Gene-
rali Vicario Cardinalis de Retz Pari-
siensis Archiepiscopi, tum etiam a plu-
ribus aliis Galliarum Episcopis, nec-
non in conventu Episcoporum Norma-
niæ apud Pontissaram anno hujus sæ-
culi sexagesimo fuit rejectus. Demum
etiam die vigesima prima Augusti an-
no post Christum natum millesimo sex-
centesimo quinquagesimo nono Romani
Inquisitores in Congregatione Generali
hanc apologiam damnarunt, edito se-
quenti decreto: *Santissimus D. N. Ale-*
xander Papa VII. præsentis decreto prohi-
bet & damnat librum, cui titulus: Apo-
logia &c. eumque pro damnato & pro-
hibito haberi vult. Mandat propterea San-
ctitas

Sæc. XVII. *Ætatis sua, ut nemo cujuscunque gradus &*
 A. C. 1657. *conditionis existat, etiam speciali & spe-*

*Secunde
Lettre Pa-
floral. de
l'Arch. di
Bourges
p. 97.*

*Nouveau
Recueil des
Affairs du
Clerge Fra-
tre t. I.*

cialissima nota dignus prædictum librum o-
pus se retineat, aut legat: neve imprimere,
aut imprimi curare audeat, sub penis &
cenfuris in sacro Concilio Tridentino, &
in indice librorum prohibitorum contentis,
aliisque arbitrio Sanctitatis suæ insignentis,
sed statim, quicumque illum habet, vel in
futurum quodocunque illum habebit, locu-
rum Ordinariis, seu Inquisitoribus sub in-
dem pœnis exhibere teneatur, Insuper
 habito hoc decreto nihilominus in de-
 fensionem hujus Apologiæ varia pro-
 dierunt scripta, ac præcipue duo, quo-
 rum unum inscribitur, *Pacificus Abrin-*
centis, alterum *Collectio plurium falsita-*
tum, utrumque Parochi Parisienses edi-
 tis libellis confutabant, insuper Annis
 de Levii de Vantadour Bituricensis Ep-
 scopus ex præfata Apologia quasdam
 extraxit propositiones, illasque cen-
 suris perstrinxit, postquam vero Bitur-
 censis Collegii Rector P. Jacobus Grand-
 Amy adversus has censuras reclama-
 verat, questus, quod ad eas ferendas
 Archipræsul a Jansenistis fuerit im-
 pulsus, & propositiones, quas Archie-
 piscopi Promotor extraxit, atque
 eidem exhibuit, fuerint deprave-
 tæ, & Archiepiscopus hanc censu-
 ram unice ex odio Societatis promul-
 garit,

garit, hinc idem Archipræsul an-Sæc. XVII.
no hujus sæculi quinquagesimo nono A.C. 1657.
prolixam edidit epistolam Pastoralem,
in qua suam vindicaturus innocentiam
Diæcesis suæ Clero & populo exacte
exposuit omnia, quæ tam ante, quam
post præfatæ Apologiæ censuram a
se promulgatam contigissent.

§. IV.

Jesuitæ Venetiis restituti.

Eo tempore, quo Paulus V. Pontifex, *Vid. supra*
uti retulimus, Venetam Rempu-*t. 54. l. 187.*
blicam interdicto Ecclesiastico subjece-*§. 24.*
rat, Jesuitæ anno hujus sæculi sexto *Disc. Arist.*
ab omnibus Venetæ ditionis urbibus in *supr. Gub.*
perpetuum expellebantur: interim ve- *de Venet.*
ro nullum non movebant lapidem, ut *Nani Hist.*
potentissimos sibi conciliarent Patronos, *Venet. l. 7.*
quorum ope in pristinam sedem resti- *p. 320. t. 2.*
tuti Venetias repetere possent: Nil Je-
suitis opportunius accidere poterat,
quam Alexandri VII. in Papam, &
Joannis Pefari in Reipublicæ Procura-
torem electio: uterque enim Societa-
ti admodum addicti, Jesuitas revo-
cari adlaborabant, & quidem Pontifex,
ut Senatores beneficiis sibi devinciret,
primo ad eorum vota duos Religioso-
rum Ordines, scilicet Cruciferorum, &
Canonicorum Regularium S. Spiritus
sup-